

Damasko huutaa juutalaisten verta

Damascus Chants for Jews Blood

By David Bowen, 1.9. 2026

On hetkiä, jolloin otsikko ansaitsee enemmän kuin vain ohimenevän vilkaisun.

On hetkiä, jolloin Lähi-idässä puhuttavien sanojen pitäisi saada profetian tutkijat pysähtymään, kuuntelemaan ja avaamaan Raamattunsa. Yksi näistä hetkistä on parhaillaan käynnissä Syyriassa.

Äskettäin on julkaistu raportteja ja valokuvia Syyrian arabiarmeijan sotilaista, jotka seisovat muodostelmassa historiallisen Damaskon linnoituksen ulkopuolella ja huutavat juutalaisiin kohdistuneita väkivaltaisia uhkauksia. Julkaistujen tietojen mukaan sotilaat julistivat käyvänsä juutalaisten kimppuun ja puhuivat juutalaisen veren saamisesta virtaamaan kuin joki.

Nämä eivät olleet vain somessa väitteleviä siviilejä. He olivat Syyrian armeijan jäseniä. Seisomassa Damaskossa. Raamatun profetioiden tutkijoiden on vaikea sivuuttaa näitä yksityiskohtia.

Damasko ei ole vain yksi Lähi-idän pääkaupunki muiden joukossa. Se on kaupunki, jonka nimi esiintyy yhdessä Raamatun dramaattisimmista täyttymättömistä profetioista.

Uusi Syyria, mutta vanha viha?

Kun Bashar al-Assad'in hallitus romahti joulukuussa 2024, maailma alkoi kysyä, millainen Syyria nousisi raunioista. Muuttuisiko Syyria lopulta maltilliseksi? Pyrkisikö uusi hallitus rauhanomaisiin suhteisiin Israelin kanssa? Voisiko Damasko irtautua Iranin akselist, joka oli hallinnut Syyrian asioita? Vai korvattaisiinko yksi vihamielinen hallinto vain toisella?

Näihin kysymyksiin on vastattu sotilaiden huudoilla (chants), eikä niitä pitäisi sivuuttaa pelkkänä retoriikkana. Joulukuussa 2025 Damaskossa sotilasparaatiin osallistuneiden syyrialaisien sotilaiden äänitettiin jo huutavan (chant) tukeaan Gazalle. Arabialaisissa uutisissa dokumentoitiin solidaarisuutta Gazalle ilmaisevia huutoja Assadin kukistumisen vuosipäivän tapahtumissa.

Toukokuuhun 2026 mennessä virallinen Syyrian armeijan videolaulu (video anthem) herätti huomiota kuvillaan, jotka välittivät yksiselitteisiä viestejä Israelille. Produktiossa kerrottiin näkyvän Golanin kukkulat ja Hermon-vuori Syyrian kartalla ja se sisälsi kuvamateriaalia Israelin iskuista Damaskoon. Sitten tuli elokuun välikohtaus. Tämä julkinen vihan osoitus on laajentunut Gazan tukemista pidemmälle. Sotilaat huusivat suoria uhkauksia juutalaisia vastaan.

Profetia Damaskosta

Profeetta Jesaja kirjoitti Raamatun tunnetuimmat lausunnot koskien Syyrian pääkaupunkia: *"Ennustus Damaskosta. Katso, Damasko poistetaan kaupunkien luvusta ja luhistuu raunioiksi."* (Jes. 17:1) Damasko on yksi maailman vanhimmista yhtäjaksoisesti asutuista kaupungeista. Se on kestänyt hyökkäyksiä, valloituksia, hallinnon vaihdoksia, sisällissotia, terrorismia ja pommituksia. Silti kaupunki on edelleen olemassa.

Jesajan luku 17 viittaa ennen kaikkea Damaskon tuhoon. Jotkut uskovat, että Jesajan profetia täyttyi 700-luvulla eKr. kun assyrialaiset valloittivat Israelin kymmenen pohjoista heimoa. Raamatun profetian ei pitäisi koskaan vaatia meitä väkisin sisällyttämään tämän päivän otsikoita Raamattuun. Tiedämme kuitenkin, että Damasko on nimenomaan mainittu, samoin kuin sen tuleva tuho.

Jesajan luku 17 käsittelee muutakin kuin Syyriaa

Jesajan luvusta 17 keskusteltaessa usein unohdetaan toinenkin tärkeä seikka.

Luku ei puhu yksinomaan Damaskosta. Se puhuu myös Israelista. Profeetta kirjoittaa: *"Efraimilta menee suojavaarustus ja Damaskolta kuninkuus ja Aramista jäännöskin: niiden käy niinkuin israelilaisten kunnian, sanoo Herra Sebaot."* (Jes. 17:3) Ennustus asettaa Syyrian ja Israelin saman geopoliittisen tuomion piiriin. Tämä tekee Jesajan luvusta 17 erityisen mielenkiintoisen meidän sukupolvellemme. Nyky-Israel syntyi uudelleen vuonna 1948. Syyria ja Israel ovat teknisesti pysyneet vihollisina siitä lähtien. Ne kävivät suuria sotia vuosina 1948, 1967 ja 1973. Israel valtasi Golanin kukkulat Syyrialta kuuden päivän sodan aikana ja alue on edelleen yksi maiden välisistä keskeisistä strategisista kiistoista.

Golanin kukkulat: Israelin pohjoinen kilpi

Ymmärtääkseen, miksi Syyria on niin tärkeä Israelille, tarvitsee vain katsoa karttaa.

Golanin kukkuloilta on näköala Pohjois-Israeliin. Damasko sijaitsee vain 65 kilometriä pohjoiseen. Sillä, joka hallitsee näitä kukkuloita, on valtava strateginen etu. Ennenkuin Israel valtasi alueen vuonna 1967, Syyrian joukot käyttivät sitä säännöllisesti uhaten alempana sijaitsevia israelilaisia yhteisöjä. Nykyään Golan on yksi Israelin strategisesti puolustettavimmista alueista.

Assadin kukistuminen muutti dramaattisesti turvallisuustilanteen Israelin koillisrajalla. Israel huolestui syvästi siitä, että aseet, alue ja sotilaallinen

infrastruktuuri voisivat joutua vihamielisten islamilaisten joukkojen hallintaan.

Nuo huolet eivät kadonneet vain, koska Assad katosi.

Kysymykseksi muodostui: kuka korvaa hänet? Syyrian sotilashenkilöstön huudot tarjoavat ainakin yhden huolestuttavan todisteen. Ne eivät todista, että Syyria olisi päättänyt aloittaa sodan Israelia vastaan. Tämä ei tarkoita, että luku Jes. 17 toteutuisi huomenna, mutta se paljastaa jotakin maan sisällä edelleen elossa olevista ideologisista virtauksista.

Kun Israelin vastaisuus muuttuu juutalaisvastaisuudeksi

On toinenkin näkökulma, joka kristittyjen tulisi tunnistaa. On ero siinä, kritisoidaanko Israelin hallituksen politiikkaa vai uhkaillaanko juutalaisia siksi, että ovat juutalaisia. Hallituksia voidaan oikeutetusti kritisoida. Israelilaisista poliitikoista, kuten jokaisen hallituksen poliitikoista, voidaan keskustella, mutta kun poliittinen oppositio muuttuu etniseksi tai uskonnolliseksi vihaksi, tapahtuu jotakin perustavasti erilaista.

Raportoitu syyrialainen huuto (chant) ei ollut suunnattu pelkästään Israelin hallinnolle.

Se osoitettiin "juutalaiselle". Tämän pitäisi vaivata jokaista kristittyä. Raamattu opettaa, että juutalaisilla on ainutlaatuinen asema Jumalan lunastavassa historiassa. Apostoli Paavali kirjoitti: *"Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu."* (Room. 11:28–29)

Jumala ei ole unohtanut Israelia. Eikä saatanakaan. Kautta historian vihan malli on seurannut juutalaisia kansakunnasta toiseen. Egypti yritti tuhota heidät. Haaman suunnitteli heidän tuhoaan Persiassa. Rooma hajotti heidät.

Eurooppalaiset pogromit vainosivat heitä. Natsi-Saksa yritti hävittää heidät kokonaan.

Silti Israel on olemassa. Juutalaiset selvisivät. Ja lähes kaksituhatta vuotta senjälkeen, kun Rooma hajotti heidät, juutalainen valtio on jälleen olemassa esi-isiensä maassa.

Raamatunprofetian tutkijalle tämä tosiasia on monumentaalinen.

Kansakunnat tarkkailevat Israelia

Sakarja kuvailee tulevaa ajanjaksoa, kun Jerusalemistä tulee kansainvälisen konfliktin keskus: *"Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille."* (Sak. 12:3) Huomaa eteneminen.

Ennustuksesta tulee kansainvälinen. Jerusalemistä on tullut globaali ongelma. Se on ehkä kuulostanut mahdottomalta Sakarjan kirjoittaessa sitä, mutta tänä päivänä se on tuttu juttu.

Israel on yksi maailman pienimmistä valtioista, mutta silti Jerusalemia, Gazaa, Länsirantaa, Irania, Syyriaa, Libanonia ja Golanin kukkuloita koskevat päätökset hallitsevat toistuvasti kansainvälisiä uutisia.

◇ YK keskustelee Israelista.

◇ Euroopan hallitukset keskustelevat Israelista.

◇ Arabihallitukset keskustelevat Israelista.

◇ Washington keskustelee Israelista.

◇ Yliopistot protestoivat Israelia vastaan.

◇ Väkijoukot marssivat halki Israelin.

Ja nyt Syyrian sotilaat suuntaavat jälleen väkivaltaisia uhkauksia kohti juutalaisia.

Jerusalemin merkitystä ei voida mitata pelkästään pinta-alan perusteella. Jerusalemi on Raamatun kertomuksen keskipisteessä.

Syyria ja tuleva Lähi-idän liittoutuminen

Syyria sijaitsee useiden merkittävien profeetallisten ja geopoliittisten toimijoiden välissä. Turkki pohjoisessa, Israel lounaassa, Irak idässä, Libanon ja Välimeri lännessä. Iran on vuosikymmeniä käyttänyt Syyriaa ja Libanonia apuna hyökkäyksissään Israelia vastaan.

Venäjä loi merkittävän sotilaallisen läsnäolon Syyriaan Assad'in kaudella. Turkilla on valtavat strategiset intressit Pohjois-Syyriassa. Israel pitää Syyrian sisäistä kehitystä suorana kansallisen turvallisuuden huolenaiheena. Toisin sanoen Syyria sijaitsee keskeisessä geopoliittisessa risteyksessä.

Älä aseta päivämääriä – tarkkaile suuntaa

Aina, kun Lähi-idässä tapahtuu dramaattisia tapahtumia, uskovat kohtaavat kaksi vastakkaista vaaraa. Ensimmäinen on sensationalismi. Jokainen ohjus ei ole Harmageddon. Jokainen Lähi-idän sota ei automaattisesti ole Hes. 38. Jokainen Damaskoon liittyvä kriisi ei todista, että Jes. 17 toteutuu iltapäivällä. Jeesus varoitti erityisesti petoksesta. Profetia vaatii erottamista.

Toinen vaara on yhtä vakava: välinpitämättömyys. Jeesus käski toistuvasti seuraajiaan valvomaan. Raamatullinen valvominen ei tarkoita päivämäärien ennustamista.

Se tarkoittaa suunnan tai aikakausien tunnistamista. Ja useat suunnat ovat käymässä vaikeiksi olla huomaamatta. *And several directions are becoming difficult to miss.* Israel on yhä eristäytyneempi kansainvälisesti. Antisemitismi on noussut avoimesti esiin ympäri maailmaa. Iran on edelleen sitoutunut kohtaamaan Israelin.

Turkin alueellinen vaikutusvalta kasvaa edelleen. Syyrian tulevaisuus on edelleen epävarma.

Kun kaikki nämä ynnätään, niin voidaan nähdä, että Lähi-itä läpikäymässä valtavaa poliittisen uudelleenjärjestelyn (realignment) kautta. Jerusalemin on edelleen kansainvälisen kiistan keskipisteessä.

Mikään noista kehityskuluista ei yksinään todista, että jokin tietty profetia olisi täyttymässä. Yhdessä niiden tulisi kuitenkin muistuttaa kristittyjä siitä, että profeettojen kuvailema geopoliittinen maailma ei enää näytä mahdottomalta.

Kuvittele lukevasi profeettoja 100 vuotta sitten

Mieti, mihin kristitty olisi törmännyt lukiessaan Raamatunprofetiaa vuonna 1926.

- ◇ Israel ei ollut itsenäinen valtio.
- ◇ Jerusalemin ei ollut Israelin pääkaupunki.
- ◇ Juutalaiset olivat hajallaan ympäri maailmaa.
- ◇ Israelilla ei ollut armeijaa.
- ◇ Nykyistä Israelin ja Syyrian välistä rajaa ei ollut.
- ◇ Nykyistä konfliktia Iranin ja Israelin välillä ei ollut.

Monet profeetalliset kohdat näyttivät geopoliittisesti mahdottomilta. Sitten historia alkoi liikkua. Israelista tuli valtio vuonna 1948. Jerusalemin palasi juutalaisten hallintaan vuonna 1967. Israelin juutalainen väestö kasvoi miljooniin. Muinaiset alueelliset viholliset nousivat uudelleen esiin nykyaikaisissa poliittisissa muodoissa. Jerusaleminista tuli kansainvälinen kiista. Yhtäkkiä tuhansia vuosia sitten kirjoitetut kohdat voitiin lukea hämmästyttävän tunnistettavaa maantieteellistä taustaa vasten. Se antaa meille syyn ottaa profetia vakavasti.

Damaskoa kannattaa seurata

Mitä meidän sitten pitäisi ajatella syyrialaisista sotilaista, jotka huutavat uhkauksia juutalaisia vastaan? On totta, että sotilashuudot eivät yleensä ole sodanjulistus. Mielenosoitukseen osallistuvat sotilaat eivät välttämättä puhu jokaisen Syyrian kansalaisen tai Syyrian hallituksen jokaisen politiikan puolesta. Tämä ei kuitenkaan poista oikeutettua huolta islamilaisen ääriajattelun ja antisemitismin vihamielisyydestä. Evankeliumi kutsuu meitä rakastamaan ihmisiä samalla tunnistaen vaaralliset ideologiat.

Mutta kun aseistetut sotilaat Damaskossa laulavat (chant) avoimesti juutalaisten verestä, maailman tulisi kiinnittää huomiota. Ja raamatuntutkijoiden tulisi muistaa, missä seisovat. Damaskossa, kaupungissa, jonka Jesaja nimenomaan mainitsi. 40 mailia Israelin rajasta. Tämä maassa, jonka poliittinen tulevaisuus on edelleen epävarma.

Alueella, joka käy läpi historiallista muutosta ja maailmassa, jossa vihamielisyys Israelia kohtaan on yhä näkyvämpää.

Isompi profeetallinen kuva

Ehkäpä tämän tarinan suurin profeetallinen merkitys ei olekaan itse huuto (chant).

Se on ympäristö, jossa huuto esitettiin. Israel taistelee uhkia vastaan useilla rintamilla. Antisemitismi on yhä julkisempaa ja kansakunnat joutuvat päättämään, mikä niiden kanta Israeliin ja Jerusalemiin on.

Raamattu kertoo meille, että tulee päivä, jolloin tuo kysymys nielaisee kansakunnat.

Sakarja julistaa: *“Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri”* (Sak. 12:2). Seurakunnalla ei ole varaa nukkua edessämme tapahtuvan muutoksen keskellä.

Katso Damaskoa. Katso Jerusalemia.

Syyrialaiden sotilaiden huudot katoavat lopulta uutisoinnista.

Uusi kriisi korvaa ne. Uudet vaalit. Uusi diplomaattinen huippukokous.

Mutta Raamattu antaa uskoville pidemmän näkökulman. Kansakunnat nousevat ja kansakunnat kaatuvat.

Johtajat tulevat ja johtajat menevät. Sotilasliitot muuttuvat. Rajat siirtyvät.

Jumalan profeetallinen sana kuitenkin jatkaa kohti määrättyä päätöstään.

Joten kun uhkaavia ääniä kuuluu Damaskosta, kristittyjen ehkä pitäisi tehdä enemmän, kuin vain katsoa video ja selata seuraavaan juttuun.

Meidän pitäisi avata Jesaja.

Meidän pitäisi lukea Hesekiel.

Meidän pitäisi tutkia Sakarjaa.

Meidän pitäisi rukoilla Israelin puolesta.

Meidän pitäisi rukoilla Syyrian kansan puolesta.

Meidän tulisi torjua antisemitismi kaikkialla, missä sitä esiintyy.

Meidän tulisi julistaa evankeliumia, kun siihen on vielä tilaisuus.

Ja ennen kaikkea meidän tulisi muistaa Jeesuksen sanat: *"Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääenne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä"* (Luukas 21:28).

Tule Herra Jeesus!